II

(Acte fără caracter legislativ)

RECOMANDĂRI

RECOMANDAREA (UE) 2021/132 A CONSILIULUI

din 2 februarie 2021

de modificare a Recomandării (UE) 2020/912 privind restricția temporară asupra călătoriilor neesențiale către UE și posibila eliminare a acestei restricții

CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în special articolul 77 alineatul (2) literele (b) și (e) și articolul 292 prima și a doua teză,

având în vedere propunerea Comisiei Europene,

întrucât:

(1) La 30 iunie 2020, Consiliul a adoptat Recomandarea (UE) 2020/912 privind restricția temporară asupra călătoriilor neesențiale către UE și posibila eliminare a acestei restricții ([1]).

(2) Criteriile stabilite în Recomandarea (UE) 2020/912 a Consiliului se raportează la media UE din 15 iunie 2020 a ratei de notificare pe o perioadă de 14 zile. Recomandarea Consiliului privind o abordare coordonată a restricționării liberei circulații ca răspuns la pandemia de COVID-19, adoptată la 13 octombrie 2020, utilizează criterii suplimentare, care reflectă cele mai recente avize științifice ([2]).

Noile variante ale virusului SARS-CoV-2 reprezintă un motiv serios de îngrijorare. Variantele par să fie cu circa 50-70 % mai transmisibile ([3]), solicitând și mai mult sistemele de sănătate.

Prin urmare, criteriile și pragurile prevăzute în Recomandarea (UE) 2020/912 ar trebui actualizate.

(3) La 22 decembrie 2020, Comisia a răspuns la apariția unei astfel de variante prin adoptarea unei Recomandări privind o abordare coordonată în ceea ce privește călătoriile și transportul ca răspuns la varianta SARS-CoV-2 observată în Regatul Unit ([4]).

(4) La 19 ianuarie 2021, în comunicarea sa intitulată „Un front comun pentru a învinge COVID-19”, Comisia a solicitat luarea unor măsuri urgente pentru a limita riscul unui al treilea val de infecții, potențial mai grav.

(5) În aceeași comunicare, Comisia a subliniat, de asemenea, că toate călătoriile neesențiale, cu precădere cele către și dinspre zone cu risc ridicat, ar trebui descurajate puternic până când situația epidemiologică se va îmbunătăți considerabil.

([1]) Recomandarea (UE) 2020/912 a Consiliului din 30 iunie 2020 privind restricția temporară asupra călătoriilor neesențiale către UE și posibila eliminare a acestei restricții (JO L 208 I, 1.7.2020, p. 1).

([2]) Recomandarea (UE) 2020/1475 a Consiliului din 13 octombrie 2020 privind o abordare coordonată a restricționării liberei circulații ca răspuns la pandemia de COVID-19 (JO L 337, 14.10.2020, p. 3).

([3]) *ECDC Risk Assessment: Risk related to spread of new SARS-CoV-2 variants of concern in the EU/EEA* (Evaluarea riscurilor efectuată de ECDC: riscul legat de răspândirea noilor variante SARS-CoV-2 care suscită îngrijorare în UE/SEE), document disponibil la: https://www.ecdc.europa.eu/en/publications-data/covid-19-risk-assessment-spread-new-sars-cov-2-variants-eueea

([4]) C(2020) 9607 final.

(6) La 21 ianuarie 2021, Centrul European de Prevenire și Control al Bolilor a publicat cea mai recentă evaluare a riscurilor aferente răspândirii noilor variante de SARS-CoV-2 care suscită îngrijorare în UE/SEE ([5]), în care recomandă adoptarea unor măsuri mai stricte și a unor orientări privind evitarea călătoriilor neesențiale, inclusiv în scopul încetinirii importării și a răspândirii noilor variante de SARS-CoV-2 care suscită îngrijorare. Pe lângă recomandările împotriva călătoriilor neesențiale și restricțiile de călătorie pentru persoanele infectate, ar trebui menținute măsuri privind călătoriile cum ar fi testarea și carantina călătorilor, în special pentru călătorii care provin din zone cu o incidență mai mare a noilor variante. În cazul în care secvențierea este încă insuficientă pentru a exclude posibilitatea unei incidențe mai mari a noilor variante, conform orientărilor Centrului European de Prevenire și Control al Bolilor privind secvențierea genomică, ar trebui avute în vedere, de asemenea, măsuri proporționale inclusiv pentru călătoriile din zonele în care există în continuare un nivel ridicat de transmitere comunitară.

(7) În concluziile verbale formulate în urma videoconferinței membrilor Consiliului European din 21 ianuarie 2021, președintele Consiliului European a luat act de faptul că ar putea fi necesare măsuri de restricționare a călătoriilor neesențiale către UE și în interiorul acesteia pentru a limita răspândirea virusului și a invitat Consiliul să își revizuiască recomandările privind călătoriile în interiorul UE și călătoriile neesențiale către UE ținând cont de riscurile prezentate de noile variante ale virusului.

(8) În conformitate cu articolele 1 și 2 din Protocolul nr. 22 privind poziția Danemarcei, anexat la Tratatul privind Uniunea Europeană și la TFUE, Danemarca nu participă la adoptarea prezentei recomandări, aceasta nu este obligatorie pentru respectivul stat membru și nu i se aplică. Deoarece prezenta recomandare constituie o dezvoltare a acquis-ului Schengen, Danemarca decide, în conformitate cu articolul 4 din protocolul respectiv, în termen de șase luni de la data la care Consiliul decide cu privire la prezenta recomandare, dacă o va pune în aplicare.

(9) Prezenta recomandare constituie o dezvoltare a dispozițiilor acquis-ului Schengen la care Irlanda nu participă, în conformitate cu Decizia 2002/192/CE a Consiliului ([6]); prin urmare, Irlanda nu participă la adoptarea prezentei recomandări, aceasta nu este obligatorie pentru respectivul stat membru și nu i se aplică.

(10) În ceea ce privește Islanda și Norvegia, prezenta recomandare constituie o dezvoltare a dispozițiilor acquis-ului Schengen în înțelesul Acordului încheiat de Consiliul Uniunii Europene și Republica Islanda și Regatul Norvegiei privind asocierea acestora din urmă la implementarea, aplicarea și dezvoltarea acquis-ului Schengen, care se află sub incidența articolului 1 punctul A din Decizia 1999/437/CE a Consiliului ([7]).

(11) În ceea ce privește Elveția, prezenta recomandare constituie o dezvoltare a dispozițiilor acquis-ului Schengen în înțelesul Acordului între Uniunea Europeană, Comunitatea Europeană și Confederația Elvețiană cu privire la asocierea Confederației Elvețiene la punerea în aplicare, respectarea și dezvoltarea acquis-ului Schengen, care se află sub incidența articolului 1 punctul A din Decizia 1999/437/CE ([8]), coroborat cu articolul 3 din Decizia 2008/146/CE a Consiliului ([9]).

(12) În ceea ce privește Liechtensteinul, prezenta recomandare constituie o dezvoltare a dispozițiilor acquis-ului Schengen în înțelesul Protocolului semnat între Uniunea Europeană, Comunitatea Europeană, Confederația Elvețiană și Principatul Liechtenstein cu privire la aderarea Principatului Liechtenstein la Acordul dintre Uniunea Europeană, Comunitatea

([5]) Centrul European de Prevenire și Control al Bolilor, *Risk related to spread of new SARS-CoV-2 variants of concern in the EU/EEA* (Riscul legat de răspândirea noilor variante SARS-CoV-2 care suscită îngrijorare în UE/SEE), prima actualizare, 21 ianuarie 2021. ECDC: Stockholm; 2021. Document disponibil la: https://www.ecdc.europa.eu/sites/default/files/documents/COVID-19-risk-related-to-spread-of-new-SARS-CoV-2-variants-EU-EEA-first-update.pdf

([6]) Decizia 2002/192/CE a Consiliului din 28 februarie 2002 privind solicitarea Irlandei de a participa la unele dintre dispozițiile acquis-ului Schengen (JO L 64, 7.3.2002, p. 20).

([7]) JO L 176, 10.7.1999, p. 36.

([8]) JO L 53, 27.2.2008, p. 52.

([9]) Decizia 2008/146/CE a Consiliului din 28 ianuarie 2008 privind încheierea, în numele Comunității Europene, a Acordului între Uniunea Europeană, Comunitatea Europeană și Confederația Elvețiană cu privire la asocierea Confederației Elvețiene la punerea în aplicare, respectarea și dezvoltarea acquis-ului Schengen (JO L 53, 27.2.2008, p. 1).

Europeană și Confederația Elvețiană privind asocierea Confederației Elvețiene la punerea în aplicare, respectarea și dezvoltarea acquis-ului Schengen, care se află sub incidența articolului 1 punctul A din Decizia 1999/437/CE ([10]), coroborat cu articolul 3 din Decizia 2011/350/UE ([11]),

ADOPTĂ PREZENTA RECOMANDARE:

Recomandarea (UE) 2020/912 se modifică după cum urmează:

1. La punctul 1, al doilea paragraf se înlocuiește cu următorul text:

„Pentru a stabili care sunt țările terțe pentru care restricția actuală asupra călătoriilor neesențiale către UE ar trebui să fie eliminată, ar trebui să se țină cont de situația epidemiologică din țările terțe respective și de criteriile suplimentare prevăzute în prezenta recomandare."

2. Punctul 2 se înlocuiește cu următorul text:

„În ceea ce privește situația epidemiologică, ar trebui să se aplice următoarele criterii:

— «rata de notificare cumulată a cazurilor de COVID-19 pe o perioadă de 14 zile», adică numărul total al cazurilor de COVID-19 nou notificate raportat la 100 000 de locuitori în cele 14 zile precedente;

— tendința cazurilor noi în aceeași perioadă în comparație cu cele 14 zile precedente este stabilă sau în scădere;

— «rata de testare», adică numărul de teste pentru depistarea infecției cu COVID-19 raportat la 100 000 de locuitori care au fost efectuate în cele șapte zile precedente;

— «rata testelor pozitive», adică procentul de teste pozitive din totalul testelor pentru depistarea infecției cu COVID-19 efectuate în cele șapte zile precedente;

— natura virusului prezent în țara respectivă, în special dacă au fost detectate variante ale virusului care suscită îngrijorare. Variantele care suscită îngrijorare sunt evaluate ca atare de Centrul European de Prevenire și Control al Bolilor (ECDC) pe baza unor elemente-cheie ale virusului, precum transmiterea, severitatea și capacitatea de a eluda răspunsul imun.

Pentru a fi incluse în anexa I, țările terțe trebuie să respecte următoarele praguri: o rată de notificare cumulată a cazurilor de COVID-19 pe o perioadă de 14 zile de cel mult 25, o rată de testare de peste 300 și o rată a testelor pozitive de cel mult 4 %. În plus, poate fi luat în considerare răspunsul general la pandemia de COVID-19, în special informațiile disponibile cu privire la aspecte precum supravegherea, urmărirea contacților, limitarea răspândirii virusului, tratarea și raportarea, precum și fiabilitatea surselor de date și a informațiilor disponibile și, dacă este necesar, scorul mediu global pentru toate elementele Regulamentului sanitar internațional (RSI).

Datele privind «rata de testare» și «rata testelor pozitive» ar trebui furnizate de Centrul European de Prevenire și Control al Bolilor (ECDC), pe baza informațiilor puse la dispoziția ECDC. Astfel de date ar putea fi completate de informații furnizate de delegațiile UE, atunci când acestea sunt disponibile, bazate, de asemenea, pe lista de verificare anexată la comunicarea din 11 iunie 2020."

3. Punctul 4 se modifică după cum urmează:

(a) al doilea paragraf se înlocuiește cu textul următor:

„Restricțiile de călătorie pot fi ridicate total sau parțial sau pot fi reintroduse pentru o anumită țară terță deja menționată în lista din anexa I, în funcție de modificările aduse unora dintre condițiile prevăzute mai sus și, în consecință, evaluării situației epidemiologice.";

([10]) JO L 160, 18.6.2011, p. 21.

([11]) Decizia 2011/350/UE a Consiliului din 7 martie 2011 privind încheierea, în numele Uniunii Europene, a Protocolului dintre Uniunea Europeană, Comunitatea Europeană, Confederația Elvețiană și Principatul Liechtenstein privind aderarea Principatului Liechtenstein la Acordul dintre Uniunea Europeană, Comunitatea Europeană și Confederația Elvețiană privind asocierea Confederației Elvețiene la punerea în aplicare, respectarea și dezvoltarea acquis-ului Schengen, în ceea ce privește eliminarea controalelor la frontierele interne și circulația persoanelor (JO L 160, 18.6.2011, p. 19).

(b) se adaugă următoarele paragrafe noi:

„În cazul în care situația epidemiologică se înrăutățește rapid și, în special, în cazul în care se detectează o incidență ridicată a unor variante ale virusului care suscită îngrijorare, restricțiile de călătorie pot fi reintroduse rapid pentru călătoriile neesențiale în cazul țărilor terțe deja menționate în lista din anexa I.

În vederea eliminării restricției temporare asupra călătoriilor neesențiale către UE aplicate în cazul țărilor terțe enumerate în anexa I, statele membre ar trebui să țină cont, de la caz la caz, de reciprocitatea acordată zonei UE+."

4. După punctul 4 se introduce următorul punct:

„Statele membre ar trebui să descurajeze ferm călătoriile neesențiale din zona UE+ către alte țări decât cele enumerate în anexa I."

Punctele următoare se renumerotează în consecință.

5. Noul punct 6 se modifică după cum urmează:

(a) al doilea paragraf se elimină;

(b) după paragraful al doilea eliminat, se introduce următorul paragraf:

„În cazul în care situația epidemiologică se înrăutățește rapid și, în special, în cazul în care se detectează o incidență ridicată a unor variante ale virusului care suscită îngrijorare, statele membre pot limita temporar categoriile de călători menționate în lista din anexa II. Călătoriile justificate de motive imperioase ar trebui să rămână posibile.";

(c) ultimul paragraf se înlocuiește cu următorul text:

„Lista cuprinsă în anexa II referitoare la categoriile specifice de călători care au o funcție esențială sau îndeplinesc o necesitate esențială poate fi revizuită de către Consiliu, pe baza unei propuneri a Comisiei, în funcție de considerente de ordin social și economic, precum și de evaluarea globală a evoluției situației epidemiologice, pe baza metodologiei, a criteriilor și a informațiilor menționate mai sus."

6. Noul punct 7 se înlocuiește cu următorul text:

„Statele membre ar trebui să solicite persoanelor care călătoresc din orice motiv, funcție sau necesitate, esențială sau neesențială, cu excepția lucrătorilor din transporturi și a lucrătorilor frontalieri, să fi obținut un rezultat negativ la un test de reacție în lanț a polimerazei (PCR) pentru COVID-19 efectuat cu cel mult 72 de ore înainte de plecare și să prezinte dovada corespunzătoare a unui astfel de rezultat, în forma prevăzută de autorități.

În cazul în care efectuarea unui test la plecare nu este posibilă, persoanele menționate la punctul 6 literele (a) și (b) ar trebui să aibă posibilitatea de a efectua testul după sosire, în conformitate cu procedurile naționale. Acest lucru nu aduce atingere niciunei obligații de a se supune altor măsuri, inclusiv carantinei, după sosire.

În plus, statele membre pot impune măsuri de autoizolare, carantină și depistare a contacților pentru o perioadă de până la 14 zile, precum și, dacă este cazul, testare suplimentară pentru SARS-CoV-2 în aceeași perioadă, cu condiția să impună aceleași cerințe propriilor resortisanți atunci când călătoresc din aceeași țară terță. Pentru călătorii care sosesc dintr-o țară terță în care a fost detectată o variantă a virusului care suscită îngrijorare, statele membre ar trebui să impună astfel de cerințe și, în special, carantina la sosire și testarea suplimentară la sosire sau după sosire.

În ceea ce privește călătoriile efectuate în legătură cu o funcție sau o necesitate esențială, astfel cum se prevede în anexa II:

— statele membre pot decide, în mod coordonat, să renunțe la unele dintre măsurile de mai sus, sau la toate, în cazul în care astfel de măsuri ar împiedica însăși îndeplinirea scopului călătoriei;

— în cazul personalului din sectorul transporturilor, al personalului navigant maritim și al lucrătorilor frontalieri, statele membre nu ar trebui să solicite, pentru a intra în zona UE+, mai mult de un test antigenic rapid cu rezultat negativ la sosire. În cazul specific al personalului din sectorul transporturilor care vine dintr-o țară în care se detectează o incidență ridicată a unor variante ale virusului care suscită îngrijorare, statele membre pot solicita un test antigenic rapid cu rezultat negativ înainte de plecare;

— echipajele aeriene ar trebui să fie scutite de orice testare în cazul în care șederea lor într-o țară terță a fost mai scurtă de 12 ore, cu excepția situației în care sosesc dintr-o țară terță în care a fost detectată o variantă care suscită îngrijorare, caz în care ar trebui să fie supuse unor teste proporționale.

Acest lucru nu aduce atingere cerințelor generale de sănătate publică care pot fi impuse de statele membre, cum ar fi distanțarea fizică și cerința de a purta mască."

7. După noul punct 7 se introduce următorul punct nou:

„Statele membre ar trebui să elaboreze un formular de localizare a pasagerilor (PLF) și să solicite persoanelor care intră în UE să prezinte un PLF, care să respecte cerințele aplicabile de protecție a datelor. Un formular european de localizare a pasagerilor comun este în curs de elaborare, pentru eventuala utilizare de către statele membre. Pentru a simplifica prelucrarea datelor și a accelera depistarea contacților, ar trebui utilizată ori de câte ori este posibil o opțiune digitală pentru informațiile de localizare a pasagerilor, asigurându-se în același timp accesul egal pentru toți resortisanții țărilor terțe."

8. Punctele următoare se renumerotează în consecință.

Adoptată la Bruxelles, 2 februarie 2021.

Pentru Consiliu
Președintele
A. P. ZACARIAS